

GÜLSÜN**Ekrem KAFTAN**

Gel ey güzel sîneme gayrı eş'ârım gülsün
Bahçemde eksilmeyen gül açmaz hârım gülsün

Ağarsın ufuklarım dağılsın ebr-i siyah
Yıldızlar görünmeyen şu âsumânım gülsün

Tut elimden ömrümce gül yüzün perde olsun
Çiçekler açılmayan elîm baharım gülsün

Bana zaferler va'd et kanlı aşk meydanında
Leylim zaten gülmedi bâri nehârım gülsün

Cem eyle tâ Havva'dan beri cümle güzeli
Yalnız sende gördüğüm gül-i ruhsârım gülsün

Tefsir etsin kitaplar bu aşkı tâ Sûr'a dek
Üstünde güller biten garib mezârım gülsün

Çekmesin bizden sonra cümle uşşâk bir hasret
Yetsin bunca feryadı şiir hezârım gülsün

Açılsın sekiz cennet mülkümüz olsun hepsi
Dünyada kan ağlayan ateş diyârım gülsün

Hani ümmet olam der cümle rusül Habîb'e
Hûblar sende yok olsun sevdâ gülzârım gülsün

Sensin âhir zamanın sühânın bînazîri
Zîrâ sana nasibtir Kâfi yaz yârım gülsün

VİRAN MƏMLƏKƏTİN**Ehtiram İLHAM**

Şəriylə mat qoyar çərxi-fələyi
Uçar göylərində ölüm mələyi
Təkcə yaltaqlıqdan çıxar çörəyi
Viran məmləkətin, talan millətin

Üzləri görməkdən sürtülüb üzü
Nahaq sorgusunda bükülməz dizi
Şeytana səcdədi gecə-gündüzü
Viran məmləkətin, talan millətin

Qardaşa sancmağa əldə yabası
Dostuna hörməyə yamaq torbası
Yüz dona girməyə hazır libası
Viran məmləkətin, talan millətin

Əvvəli paradı, sonrası puldu
Sözünün bərisi, anrısı puldu
Başının üstündə Tanrısı puldu
Viran məmləkətin, talan millətin

Can verər fitnəyə, diz çökər felə
Yalansız bir sözü gətirməz dilə
Haramdan tutulub mayası belə
Viran məmləkətin, talan millətin

Bilmir özü kimdir, yolu haradı
Yönü cəhənnəmə, başı goradı
Yaradan yanında üzü qaradı
Viran məmləkətin, talan millətin